

[Maisted]

sentlig del af investeringerne i vindmøller, solfangere, og hvad man ellers har af den art, er importerede varer. Den side af sagen andrager omkring 40-50-60 pct. af den form for vedvarende energi, og det har man glemt at medregne. Og hvad der er meget værre endnu, er, at de løbende vedligeholdelsesudgifter har man heller ikke taget hensyn til, plus at man også skal sikre sig, at det blæser, og at solen skinner, sådan at man kan få en vis udnyttelse af disse anlæg.

Det er altså det alternativ, den danske befolkning er stillet over for fra socialdemokratiet: totalt håbløse ændringsforslag, som man heller ikke skal tage højtideligt efter deres egne oplysninger; det er blot noget, der skal markere holdninger, og disse holdninger er øget arbejdsløshed og underskud på drifts-, anlægs- og udgiftsbudgetterne. Det er en tynd kop te.

Men hvad der er værre efter min mening er, at det er lykkedes dem at overbevise den danske befolkning ved hjælp af enorme midler, som man har fået ved tvangsinddrevne skatteydermidler i form af kontingenter til fagforeninger. Man tager hårdt og brutalt visse beløb, og så sender man reklamemateriale ud til den danske befolkning.

Dernæst har de lagt deres klamme hånd på det vigtigste informationsmiddel, vi har her i samfundet: Danmarks Radio og TV. Den er så rød, at man tror, det er løgn. Man kan dårligt åbne for Radioavisen uden at høre en af disse speakere få belyst samfundsproblemerne ved at lade en socialdemokrat eller en SF'er kommentere, hvad den siddende regering har tænkt sig at gøre, eller hvad den foretager sig. Det er så tykt, at det råber til himmelen, og man må da håbe, at befolkningen på et eller andet tidspunkt vågner op. Men det viser også en anden ting, nemlig at dansk erhvervsliv med Industrirådet, Dansk Arbejdsgiverforening og andre erhvervsorganisationer i spidsen snorksover, for her hjælper kun ét middel, og det er at ofre præcis det samme antal reklamekrøner, som fagforeningsbevægelsen har tænkt sig at kaste ind i den politiske kamp. Det er jo ikke for sjovs skyld, at SiD smider 180 mill. kr. ud i den politiske kamp mod den siddende regering. Her sover de andre. Det går nok, mener de altid, men det går simpelt hen ikke, hvis der ikke kommer et kraftigt modspil mod den information, den danske befolkning bliver

forsynet med. Det har selvfølgelig sin virkning, og det er i og for sig ganske fantastisk, at en borgerlig regering og borgerlige politikere bliver slået med deres egne våben. De bliver slået med en god reklameindsats fra de røde partiers side. De er ganske vist officielt modstandere af reklame, men selvfølgelig ikke på det politiske område, for de ved jo godt, hvad der har virkning her i samfundet, mens borgerlige politikere og alle deres organisationer, der står bagved, snorksover; de vil ikke være med til at tage handsken op, de fører ikke en kamp, hvor de ofrer de nødvendige midler.

Jeg har også et enkelt spørgsmål til hr. Fogh Rasmussen. Det er ikke for at drille ham, at jeg bliver ved med at spørge om dette skattetryk, men jeg fik jo ikke noget svar. Hvad er det reelle skattetryk under denne regering? Vi ved alle sammen, at officielt er det 48 pct., og her har vi sådan set stort set verdensrekord. Så siger hr. Fogh Rasmussen, at det er skam ikke det reelle skattetryk, nej, det er langt højere, men jeg kan ikke få at vide: hvor stort er skattetrykket under denne regering? Selvfølgelig er det interessant at få at vide, at under en socialdemokratisk regering havde det været 10 gange højere eller noget i den retning, og det er nok også rigtigt, men det hjælper ikke rigtig på problemet. Jeg vil godt have at vide af hr. Fogh Rasmussen: hvor stort er det reelle skattetryk under den nuværende regering?

Vi har et morsomt ændringsforslag fra socialdemokratiet, der taler om, at man skal forøge kulbrintebeskatningen med 300 mill. kr. eller noget af den størrelsesorden. Hvad er så kendsgerningen med hensyn til den socialdemokratiske energipolitik, der føres for øjeblikket? Jo, man har minsandten fået en borgerlig regering til at være med til at pumpe omkring 4,6 mia kr. ind i statselskaberne under D.O.N.G., og nu ved vi, at olieprisen falder. Hvis den ryger ned på 20 dollars pr. tønde, svækkes det projekt med 4,5 mia kr. Hvis dollarkursen yderligere falder, svækkes det yderligere med 2,3 mia kr. Det vil sige, at vi må forvente, at bare på den post kommer vi op på et yderligere kapitalbehov på 6,8 mia kr. ud over de 4,6 mia kr., som man allerede har afsat til at pumpe ind i en socialdemokratisk energipolitik.

Det er ikke med i nogen form for ændringsforslag, men det er den regning, som